

UCHWAŁA NR 4/VII/2007
VII OKRĘGOWEGO ZJAZDU SPRAWOZDAWCZEGO PODKARPACKIEJ
OKRĘGOWEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ
z dnia 20 kwietnia 2007 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Okręgowego Rzecznika
Odpowiedzialności Zawodowej Podkarpackiej Okręgowej Izby Lekarsko-
Weterynaryjnej

Na podstawie art.27 pkt.3 ustawy z dnia 21.12.1990r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz.U. z 2002r. Nr 187, poz.1567, 2003-01-01 zm. Dz.U. z 2002 r. Nr 240, poz.2052 art. 78 2004-01-01 zm. przen. Dz.U. z 2002 r. Nr 153, poz.1271 art.26, 2004-02-11 zm. Dz.U. z 2004 r. Nr 11, poz.95 art. 32 2004-03-18 zm. przen. Dz.U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1089 art.1, prz. do UE zm. przen. Dz.U. z 2001 r. Nr 129, poz.1438 art.1, zm. Dz.U. z 2003 r. Nr 208, poz.2018 art.1) i art. 104 kpa.

VII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Podkarpackiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się sprawozdanie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podkarpackiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej za rok 2006 stanowiące załącznik nr 1 do niniejszej Uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

SPRAWOZDANIE

Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Podkarpackiej Okręgowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej

za drugi rok działalności w II kadencji Samorządu Zawodowego Lekarzy Weterynarii województwa podkarpackiego

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej działa w składzie: Marek Kamiński – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej oraz Jerzy Czuchman, Jan Dacko i Antoni Karwacz – zastępcy.

W 2006 roku do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wpłynęło siedem skarg, w tym jedna przekazana zarządzeniem Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej z Małopolskiej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej oraz pozostały do rozpatrzenia cztery skargi z 2005 roku, w tym dwie, w których Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej uchylił postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, wydane przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Prowadząc postępowanie wyjaśniające w powyższych sprawach Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej wydał:

- 4 postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, w tym dwa prawomocnie zaskarżone do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, z czego jedno postanowienie Krajowy Rzecznik utrzymał w mocy, zaś drugie uchylił, co skutkowało wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego;
- 1 postanowienie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego od prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego;
- 4 postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, z których jedno zostało prawomocnie zaskarżone do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i po uchyleniu z powodu wady procesowej jest obecnie ponownie rozpatrywane. Pozostałe trzy postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego uprawomocniły się;
- 1 postanowienie o postawieniu zarzutów lekarzowi weterynarii;
- w odniesieniu do 4 skarg postępowanie wyjaśniające toczy się w 2007 roku.

W tematyce skarg kierowanych do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej nadal dominują dwa rodzaje skarg:

- skargi właścicieli zwierząt na postępowanie lekarzy weterynarii (niedbałe wykonywanie zabiegów leczniczych, skutkujące komplikacjami w przebiegu procesu leczenia lub śmiercią leczonego zwierzęcia oraz niewłaściwy stosunek lekarzy do klientów);

- skargi lekarzy weterynarii dotyczące nieprawidłowości w zakresie warunków konkurencji w sferze usług weterynaryjnych (pomawianie o indolencję zawodową i podkreślanie własnej – często nie popartej stosownymi dokumentami i doświadczeniem – wyższości zawodowej, utrudnianie wykonywania usług weterynaryjnych, brak nadzoru lekarza weterynarynarii nad pracą personelu pomocniczego).

W tym kontekście pragnę przypomnieć Koleżankom i Kolegom, że Kodeks Etyki i Deontologii Weterynaryjnej jasno określa zarówno postępowanie lekarza weterynarii wobec pacjenta i jego właściciela, jak również wzajemne relacje pomiędzy lekarzami weterynarii, działającymi w warunkach konkurencji a jego znajomość i stosowanie w codziennej praktyce zawodowej są obowiązkiem każdego lekarza i pozwolą uniknąć uciążliwej procedury wyjaśniającej przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej i późniejszego postępowania przed Okręgowym Sądem Lekarsko - Weterynaryjnym.